

**AN ANALYSIS AND THE SIGNIFICATION OF
SIGNS IN THE POEM**

“SENİ YAŞAMAK”

Şiirde Göstergelerle Anlama ve Anlamlandırma:

“Seni Yaşamak” Örneği

Nurten SARICA¹ & Siren BURAK²

Abstract

Language is a means of communication which people use in basic terms. Whether it is written or oral, this tool that we call 'language', which provides communication, is a whole which consists of different signs gathered within a specific system. As the parts of the whole, the signs are the two sides of the same coin; one of them is the sound and the other is the concept, and according to Linguist Saussure, they have an arbitrary relationship. It is these two-sided signs which enable us to express everything around us. Signs facilitate linguistic communication. Every unit that provides communication is a sign. According to Saussure, language is not simply a list of words, but it is a system of signs. The underlying rule of Saussure's theory of Signs denotes that a linguistic sign is composed of a signifier and a signified. One of the best literary forms in which language can be used is poems; in this study, linguistic signs used in “Seni Yaşamak” and how they obtain a different meaning considering their syntactic and morphological structure will be analyzed within the semantics, a branch of linguistics. The signs which constitute the poem will be analyzed by dividing it into parts and how the writer conveys the latent reality will be discussed because the language that is used in poems is quite different from the one used in daily language. The poem will be examined on both word and sentence level by using linguistic methods, and then, we will try to give a new meaning to the deeper meaning together with a semiotic and semantic approach. A new door will be opened to the deep structure of what is told, the words carried beyond their meaning and what makes it real a poem.

Key words: *Language, linguistics, semantics, semiotics.*

Özet

En basit tanımıyla dil insanlar arasındaki iletişimi sağlayan bir araçtır. Gerek sözlü gerek yazılı olsun, bu iletişimi sağlayan dil dediğimiz araç farklı göstergelerin belli bir sistem dahilinde bir araya gelmesiyle oluşan bir bütündür. Dilbilimin kurucusu olan Saussure'e göre dil, bir sözcükler listesi değil, bir göstergeler dizgesidir. Bu dizgenin parçaları olan göstergeler ayrılmaz iki yüzü olan birimlerdir ki bu yüzlerin biri ses yani gösteren, öteki ise kavram yani gösterilendir ve aralarındaki ilişki, Saussure'ün deyimiyle nedensizdir. Çevremizdeki her şeyi anlatabilmeyi sağlayan işte bu çift yüzlü göstergelerdir. Bu çalışmamızda dili kullanmanın en güzel alanı olan edebiyatın şiir türü örneklerinden olan Behçet Necatigil'in “Seni Yaşamak” şiirinde kullanılan dilsel göstergelerin nasıl farklı bir anlam kazandığı, sözdizimsel ve biçimsel yapılarıyla ele alınarak, dilbilimin anlambilim alt dalı içerisinde değerlendirilecektir. Şiiri oluşturan göstergeler kesitler halinde ele alınarak, şairin görünenin arkasındaki gerçeği okura nasıl aktardığı irdelenecektir. Çünkü şiirde kullanılan dil günlük dildeki yapılardan çok farklıdır. Kullanılan sözcükler çok farklı boyutlarda değerlendirilebilmeye elverişlidir. Dolayısıyla farklı anlamlara bürünmeleri de olağandır. Bu çalışmada ele alınacak şiir, sözcük ve tümce düzeyinde dilbilimsel yöntemle incelenecek, daha sonra da elde edilen bulgular üzerinden şiirin derin yapıdaki anlamına, göstergebilimsel ve anlambilimsel bir yaklaşımla yeni bir anlam kazandırılmaya çalışılacaktır. Şiiri şiir yapan, sözcükleri sahip oldukları anlamların ötesine taşıyan imgelere ve söylenenin derin yapısına ışık tutan bir kapı aralanacaktır.

Anahtar sözcükler: *Dil, dilbilim, anlambilim, göstergebilim.*

¹ Prof. Dr., Pamukkale Üniversitesi, e-posta: nsarica@pau.edu.tr

² Okt., Pamukkale Üniversitesi.

1. GİRİŞ

Dil, sözlü veya yazılı iletişim için kullandığımız, bildirişimi sağlayan bir dizgedir. Bir toplumu bir arada tutan, birlikte yaşayabilmemizi, duygu, istek ve düşüncelerimizi başkalarına anlatabilmeyi, dış dünyayı algılayabilmeyi sağlayan en önemli araçlarından biridir. Dilsel iletişim göstergeler aracılığıyla gerçekleştirilir. Bildirişimi sağlayan her öge bir göstergedir. Saussure'e göre dil, bir sözcükler listesi değil, bir göstergeler dizgesidir (Aksan, 2016: 43). Saussure'ün kuramında dil göstergesi gösteren ve gösterilenden oluşur. Zihinde oluşan kavram, dilde bir sözcükle karşılık bulur. Zihnimizdeki kavram soyuttur, bu soyut kavramı dışa vurmak için somut bir dışavurum şekline ihtiyaç vardır. İşte kavramın dışavurum aracı da söylediğimiz ya da duyduğumuz seslerden oluşan sözcüktür (Akerson, 2005: 94). Anlam, göstergenin iki bileşeni olan gösteren yani ses imgesi ile onun dünyada gönderme yapmış olduğu nesne, insan, olaylar ve bunların nitelikleri arasındaki sürtüşmeden doğar. (Kılıç 2009: 18). Dilde en küçük anlamlı birimler sözcüklerdir. Her sözcük biçimbirimdir ancak her biçim birim sözcük değildir (Kılıç 2009: 18). Sözcük anlambilimi, sözcüklerin içerdikleri temel anlam, yan anlam, tasarımlar, duygu değeri, aktarmalar, eşanlamlılık, ters anlamlılık gibi konuları aydınlatmayla ilgilendirir. Ancak bu, dilin sadece sözcüklerden oluşmuş olduğu anlamına gelmemelidir. Dili dil yapan yalnızca sözcükler değildir, sözcüklerin bir arada kurdukları bir dizgedir (Akerson, 2005: 33). Gerek günlük dilde olsun, gerek edebi dilde olsun, sözcüklerin tek başına anlamlarının olduğunu kabul edilse de, sözcükler içinde geçtiği tümcelerde, cümledeki diğer öğelerle oluşturdukları bütünlük içerisinde anlam kazanırlar. Dolayısıyla sözcüklerin, tek tek temel anlamları bulunsa da, asıl vermek istediği anlamın bir bağlam içerisinde değerlendirilmesi gerekir. Saussure'ün gösterge kuramı çalışmaların da sözcüklerin dil içindeki yeri ve bağlamın önemi vurgulanmıştır. Yapısal anlambilimin kurucularından Greimas ise tek bir ögenin anlamının bulunmadığını, anlamın mutlak koşulunun öğeler arasındaki bağıntı olduğunu ileri sürer. Az önce de belirtildiği gibi, sözcüklerin temel anlamlarının yanı sıra, içinde buldukları bağlama göre kazandığı yan anlamlar da ortaya çıkabilir. Günlük dilde öncelikli amaç iletişimi sağlamaktır. Sözcüklerin temel anlamları kullanıldığında çok büyük iletişim problemlerine sebep olmayabilir. Edebi dil ise, dil içinde ayrı bir dildir. Edebi dilde amaç, günlük yaşamda olduğu gibi sadece bildirişim sağlamak değil, okuyan ya da dinleyenin zihninde yeni çağrışımlar yaratabilmektir.

Şiir, dil kotasının bütün olasılıklarını gerçekleştirme yetisine sahiptir. Şiir arama, bulma ile ilgilidir. Yeni söyleyiş biçimlerinin aranması, dilin nesne ve düşünceleri ileten bir araç, bir taşıt durumundan kurtulup, kendini, varlığını duyurmasını sağlar (Bayrav,1999: 40). Temel anlam, edebi dilin çözümlenmesinde çıkış noktasıdır. Kelimelerin göndergesel anlamı, sözcüğün söylendiğinde zihnimizde canlanan imgenin dile dökülmüş halidir. Edebi dilde kullanılan kelimeler günlük dilde kullanılanlardan farklı olmasa da kullanımları sırasında yazarın oluşturduğu farklı imajlar, sözcüklerin yan anlamlarıyla kullanılması ya da başvuru söz sanatları, edebi dil kullanımını zenginleştiren öğeler olarak gösterilebilir. Edebi metinlerin incelenmesinde ise temel malzeme dil olduğundan dilbilim şiire de dil bağlamında bakar. Dili bir göstergeler dizgesi olarak tanımlayan dilbilim, şiirin doğası gereği sahip olduğu daha estetik ve kompleks göstergeler dizgesini çözümlenmek ister. Bu çalışmada öncelikle, Behçet Necatigil'in "Seni Yaşamak" adlı şiiri, sözcük ve tümce düzeyinde dilbilimsel bir yöntemle incelenecek, daha sonra da elde edilen bulgular üzerinden şiirin derin yapıdaki anlamına, göstergebilimsel ve anlambilimsel bir yaklaşımla bir çözümlenme yapılmaya çalışılacaktır.

2. İNCELEME

Bu çalışmada örneklem olarak irdelediğimiz “Seni Yaşamak” adlı şiir, şiir antolojilerinde, genel ağda (internette) ve sosyal medyada Behçet Necatigil’e ait bir şiir olarak yer almıştır. Ancak şiir ve şairi ile ilgili yapmış olduğumuz araştırma sonucunda bu şiirin Necatigil’e ait olmadığı bizzat kendi kızı tarafından belirtilmiştir. Edebiyatta Galat-ı Meşhur deyimi ile ifade edilen doğru bilinen yanlış veya başka birine yanlışlıkla atfedilme durumunun söz konusu olduğu görülmektedir. Bu nedenle biz de şiiri bilindiği şekliyle Necatigil’in şiiri olarak ele aldık. Ama bizim esas olarak incelemeye çalıştığımız konu şiirin künyesi değil anlambilimsel yönü, içeriği ve niteliğidir. Yine de şiirle ilgili bu bilgiyi vermenin de uygun olduğu kanısındayız.

SENİ YAŞAMAK

- 1 Seni her özlediğimde sevgilim,
- 2 Gökyüzüne bakıyorum;
- 3 Göğün mavisinde gözlerini görüyorum çünkü.
- 4 Seni her özlediğimde bir tanem,
- 5 Denizlere bakıyorum.
- 6 Ufuğa bakınca mucizeni görüyorum çünkü.
- 7 Seni her özlediğimde bir tanem,
- 8 Kuşlara bakıyorum.
- 9 O kanatlardaki özgürlüğünü görüyorum çünkü.
- 10 Ve aşkım, seni her özlediğimde,
- 11 Adında isyan ediyorum.
- 12 Seni özlemek istemiyorum ben,
- 13 Ben seni yaşamak istiyorum,
- 14 Seni her özlediğimde sana bakmak istiyorum
- 15 Ve seni sende görmek sadece...

Behçet NECATİGİL

2.1. Sözcük ve Tümce düzeyinde Yüzeysel /Biçimsel inceleme

Behçet Necatigil’in *Seni Yaşamak* şiirinde sevgiliye özlem, hasret anlatılmaktadır. şairi bu temayı anlatmak için seçtiği sözcüklere anlam yönünden baktığımızda, genel olarak sözcüklerin göndergesel anlamlarının tercih edildiğini söyleyebiliriz. *Gökyüzü, mavi, kuşlar, kanatlar, ufuk* gibi sözcüklerin temel anlamıyla kullanıldığını söylemek yanlış olmaz. Bu bağlamda, şair günlük konuşma dilinde kullanılan sözcükleri şiirinde de temel anlamlarıyla kullanmıştır. Ancak tercih edilen sözcüklerin temel anlamlarıyla kullanımı, şiirde söz sanatlarının olmadığı anlamına gelmemektedir. Söz sanatlarına değinmeden önce, sözcük düzeyinde son olarak türlerden de bahsetmemiz gerekirse, şiirde ad kökenli ve fiil kökenli kelimelerin sıklıkla kullanımına rastlıyoruz.

2.1.1. Yineleme

Şiirde özlem temasını yansıtan sözcük ve tümcelere baktığımızda yüzeysel bağlamda ilginç bir bulguya rastlamak mümkündür. Şiir dilinde sözün etkisini güçlendiren sanatlardan biri de yinelemelerdir. Yineleme bir cümle içerisinde veya arka arkaya gelen cümlelerde bir kelime veya bir parçanın tekrarlanması şeklinde tanımlanmaktadır.

Dilbilim çalışmalarında ise yinelemeler, sözcük düzeyinde olabilirken, sözcük öbekleri şeklinde de olabilmektedir. Ve türlerine göre farklı isimler almaktadır. *Seni Yaşamak* adlı şiirde, sesbilgisel düzeyden başlayarak, hem biçimbilimsel, hem sözdizimsel birçok yineleme örneği görmek mümkündür.

2.1.2. Sesbilimsel Yineleme

Sözcük ve tümce kullanımları anlatımı güçlendiren önemli unsurlardır, bunların yanı sıra sesbilimsel olarak da bir takım kullanımlar göze çarpar. Özellikle şiir de, bazen aynı seslerin yinelenmesi şiirde ahengi sağlar. Düzyazı ya da şiirde kullanılan bu sanata da aliterasyon denir. Şiire bu yönden baktığımızda sesbirimlerin tekrarlar şöyledir:

Öncelikle ünsüz harflerden başlamak gerekirse şiirde, s ünsüzü 16 kez, m ünsüzü 25, n ünsüzü 27, l ünsüzü 12, g ünsüzü 9, k ünsüzü 16, ğ ünsüzü 8, r ünsüzü 23, z ünsüzü 11 sıklıkla yinelenen ünsüzler olmuştur.

Ünlü harflere bakıldığında ise, e ünlüsü 45 kez, a ünlüsü 27 kez, ö ünlüsü 14, ü ünlüsü 16 kez, i ünlüsü 36 kez, u ünlüsü 13 kez yinelenmiştir. Sonuç olarak, şiirde ses düzeyinde bazı ünlü ve ünsüz harflerin sık yinelenmesi şiirde bir ahenk (aliterasyon ve asonans) oluşturmakta, hem yapıyı hem anlamı güçlendiren bir dilbilimsel özellik olarak karşımıza çıkmaktadır.

2.1.3. Biçimbirimsel Yinelemeler

Az önce de değinildiği gibi her sözcük de bir biçimbirimdir çünkü bir anlam taşımaktadır. Dolayısıyla burada biçimbirimden kastımız, sözcüktür. Şiirde belirli sözcüklerin tekrarı dikkat çekmektedir. Şiirin teması düşünüldüğünde ise, tekrar eden sözcükler, şiirdeki anlamı güçlendiren kullanımlar olarak görülmektedir.

Öncelikle, şiirin teması olan *özlem* kelimesinin, şiirin içinde sıklıkla tekrar edildiğini görüyoruz. Özlemek sözcüğü, şiirde 6 kez yinelenmiştir. Özlemek fiili, şiirde 5 kez belirteç göreviyle zarf-fiil şeklinde kullanılmışken, 1 kez de mastar haliyle kullanılmıştır.

Yinelenmesiyle dikkat çeken diğer bir sözcük ise, *bakmak* fiilidir. Bakmak fiili de şiir içerisinde 4 kez yinelenmiş, 3 'ünde bakıyorum şeklinde -iyor eki almasına rağmen şiir içerisinde geniş zamana gönderme yaparak kullanılmış, 1 kez de bakmak şeklide mastar haliyle kullanılmıştır.

Bakmak gibi, görmek sözcüğünün de şiir içinde yinlendiğini görmek mümkündür. Görmek fiili de 4 kez yinelenmiş, aynı bakmak fiilinde olduğu gibi 3 kez geniş zaman çekimiyle, 1 kez de mastar haliyle kullanılmıştır.

Bakmak ve görmek karşıtlığı ne kadar anlamsal bir karşıtlık olarak şiirde yer almaktadır. Çünkü şair, şiir boyunca baktığı nesnelere ve yerlerde hep sevgiliyi görmektedir. Bu anlamsal karşıtlıktan doğan yapısal görüntüye dayanarak sayısal verilere bakıldığında, bu iki fiilin şiir içinde aynı sayıda ve aynı formda (3 kez belirli 1 kez farklı bir formda) tekrar edilmesi, hem anlamı zenginleştirme, hem de yapısal bir istikrar yakalama çabası olarak yorumlanabilir.

Şiirde yine anlamsal olarak sonradan incelenecek olan bir başka karşıtlık ise, sen ve ben karşıtlığıdır. Sen adının şiirde görülme sıklığına bakıldığında, şiir boyunca 10 kez aynı ve farklı formlarda olmak üzere yinlendiği görülmektedir. Buna ek olarak şair,

sevgilisine, Sevgilim, bir tanem, aşkı gösterenleri aracılığıyla da seslenmektedir. Ancak şair kendinden bahsederken ben adını hiç kullanmamış, ben göstergesi ise şiirin genelinde isim ve fiil çekim ekleri ile verilmiştir. Burada da amaç, şairin şiirde sevgilisini ön plana çıkararak, ona duyduğu özlemi daha da pekiştirmek olarak yorumlanabilir.

2.1.4. Sözdizimsel Yineleme

Şiirde, 1., 4., 7. ve 10. dizelerde *Seni her özlediğimde sevgilim*, dizesinin tekrar ettiği görülmektedir. Şair şiirin genelinde sevgilisini özlediğinde neler yaptığını anlattığı için, temayı hatırlatmak, dolayısıyla da anlamı pekiştirmek, esas konuya dikkati çekmek için bu dizenin yinelendiğini söyleyebiliriz.

2.2. Anlambilimsel/Göstergebilimsel İnceleme

2.2.1. Sözcüklerin Duygu Değeri

Şiirin genelinde ayrılık sonrası sevgiliye duyulan özlem dile getirilmiştir. Özlem sözcüğünün sözlükteki temel anlamına baktığımızda ‘*Bir kimseyi veya bir şeyi görme, kavuşma isteği, hasret, tahassür*: olarak karşımıza çıkıyor. Sözlük anlamında da belirtildiği gibi, anlamında kavuşma isteği, hasret barındırdığından negatif bir duygu değeri vardır, çünkü bir insan sadece uzakta olduğu bir kişiye ya da bir şeye özlem duyabilir. Ancak şairin şiirde sevgiliyle ayrı oldukları zamanki özlemini anlatırken, duygularını dile getirirken kullandığı sözcüklere bakılırsa, sözcüklerin tek tek değerlendirilme durumunda esenlikli bir havayı çağrıştırmaktadır. Bu nedenle birbirleriyle olan ilişkilerinin olumlu bir duygu değeri taşıyor olduğu sonucuna varabiliriz. Gökyüzü, deniz, kuş, mucize, özgürlük genel anlamda şiirdeki pozitif çağrışımları bulunan sözcükler arasında gösterilebilir.

2.2.2. Kesitleme

Dilin göstergelerden oluşan bir dizge olduğu Saussure’den itibaren söylenegelmektedir. Dilbilim ise, dili her yönüyle ele aldığı gibi; edebi eserlerde kullanılan, edebi eserlerin dilini günlük dilden ayıran, daha estetik ve karmaşık göstergeler dizgesini çözümlemeyi de içerir. Göstergebilimsel yaklaşım, ister yazılı ister sözlü olsun, bir metni incelerken kesitleme işlemine başvurur. Bir metni kesitlere bölmek, anlatının genel yapısını ortaya koymak için çoğu kez kaçınılmazdır. (Günay, V. Doğan, Parsa, Alev F., 2012: 136). “Seni yaşamak” şiiri de kullanılan göstergeler aracılığıyla sağlanan anlam bakımından 5 kesitte incelenebilir.

Şair şiirde, sevgilisine duyduğu özlemi, ilk dört kesitte sevgilisini özlediğinde neler yaptığını tasvir ederek ifade etmiştir. En son kesitte ise bu özlemden sıkılıp, esas ne yapmak istediğinden bahsetmiştir.

SENİ YAŞAMAK

1. Kesit:

1*Seni her özlediğimde sevgilim,*
2*Gökyüzüne bakıyorum;*
3*Göğün mavisinde gözlerini görüyorum çünkü....*

Birinci kesiti, şiirin genelinde bulunan sevgili ve onu çağırıştıran nesnelere/ yerler bağlamında incelersek, göstergelerin kullanımına paralel olarak şöyle bir gösteren-gösterilen ilişkisi kurulabilir:

Gösteren	Gösterilen
Gökyüzü	Göz

Anlatımı canlı kılmak için yararlanılan dil olaylarından biri de benzetmedir. Benzetme, bir nesnenin niteliğini, bir eylemin özelliğini daha iyi anlatabilmek, canlandırabilmek için bir başka nesneden, bir başka eylemden yararlanarak onu anımsatma yoluyla gerçekleştirilir. (Aksan, 2016: 77-78)Eksiksiz benzetmelerde dört öğenin varlığından bahsedilebilir:

1. benzetmeye konu olan nesne(benzetilen),
2. kendisine benzetilen
3. benzetme yönü
4. benzetme ilgeci.

Yukarıda belirtilen gökyüzü ve göz göstergeleri arasında kurulan ilişki, bir benzerlik bakımından kurulmuştur. Burada, benzetmeye konu olan, şairin sevgilisinin gözleri, kendisine benzetilen ise, gökyüzüdür.

2. Kesit:

....

4Seni her özlediğimde bir tanem,

5Denizlere bakıyorum.

6Ufuğa bakınca mucizeni görüyorum çünkü....

Bu kesitteki göstergeler ise şöyle gösterilebilir:

Gösteren	Gösterilen
Ufuk (yer ile gök birleşmesi)	Mucize (şairin sevgiliyle birleşmesi)

Ufuk sözcüğü, düz arazide veya açık denizde gökle yerin birleşir gibi görüldüğü yer olarak bilinir. Şair sevgilisiyle olan tekrar bir araya gelmesinin imkansız oluşunu, ya da bu düşüncenin gerçekleşmesini bir mucize olarak görmektedir. Bir başka deyişle gökle yerin birleşmesi nasıl bir mucize ise, şairin de sevgilisiyle birleşmesi öyle bir mucize doğuracaktır.

3. Kesit:

...

7Seni her özlediğimde bir tanem,

8Kuşlara bakıyorum.

9O kanatlardaki özgürlüğünü görüyorum çünkü....

Şair bu kesitte de, diğer 2 kesitte olduğu gibi, sevgilisini özlediğinde ne yaptığını anlatırken, bu kez farklı bir gösteren gösterilen ilişkisi kurarak, sevgilisine özlemini bazı dilsel göstergelerle anlatmıştır. Bu ilişkiyi ise şöyle değerlendirebiliriz:

Gösteren	Gösterilen
Kuş	Özgürlük

Şair, kuşlara bakınca sevgilisini hatırlamaktadır. Kuşların gökyüzündeki özgürce uçmaları, şaire sevgilisini hatırlatmaktadır. Bir başka deyişle, bu mısralardaki gösteren gösterilen ilişkisi de bir benzetmeye dayanmaktadır diyebiliriz. Benzetmeye konu olan sevgili, kendisine benzetilen ise özgürlük yönünden kuşlardır. Herhangi bir benzetme ilgecine başvurulmamıştır.

4. Kesit:

...

10Ve aşkım, seni her özlediğimde,
11Adında isyan ediyorum...

Şair sevgilisini özlediğinde, isyan etmektedir. Sevgiliye özlem önceki kesitlerde seçilen esenlikli sözcüklerin aksine bu kesitte ilk kez olumsuz bir duygu değeri taşıyan *isyan* sözcüğü ile belirtilmiştir. Bu kesitten itibaren şiirde hem anlamsal, hem de yüzeysel bazı değişikliklere tanık olunduğu söylenebilir. Bu yüzden bu kesitte kullanılan isyan göstergesi ise, şairin özleminden usandığını göstermektedir. Artık kavuşmak isteğinin başladığı söylenebilir.

5. Kesit:

....

12Seni özlemek istemiyorum ben,
13Ben seni yaşamak istiyorum,
14Seni her özlediğimde sana bakmak istiyorum
15Ve seni sende görmek sadece...

Şair, sevgilisini özlediğinde ne yaptığını değil, ne yapmak istediğini anlatmıştır. Bu kesitte dikkat çeken hem biçimsel hem de anlamsal öğeleri incelememiz gerekir. Öncelikle bu kesitte sen göstergesinin 6 kez kullanıldığını görmekteyiz. Şiirin genelinde 10 kez tekrarlanan bu sözcüğün 6'sının bu kesitte görülmesi, şairin sevgilisine seslenişinin, değişmesini istediği durumun anlamını pekiştirmek için kullanıldığını söyleyebiliriz. Bu sonuçlar üzerinden ise bir başka karşıtlığa ulaşmak mümkündür. Şair, sevgilisini özlemektedir, ancak son dizelerde ona olan kavuşma isteğini dile getirmektedir. Bu anlatımda kullanılan göstergelerin birbirleriyle ilişkisi aracılığıyla bir ayrılık- kavuşma zıtlığından bahsedilebilir.

3. SONUÇ

Çalışmanın sonunda “Seni Yaşamak” adlı şiirin dilsel ve anlambilimsel açıdan incelenmesiyle öncelikle biçimsel bir takım verilere ulaşılmıştır. Şairin, şiirinde sesbilimsel, biçimsel ve sözdizimsel olmak üzere belirli düzeylerde yinelemelerden yararlandığını, bu yinelemelerin ise anlamı pekiştirip güçlendirdiğini, şaire bir ahenk kattığını gözlemlemekteyiz. Yine anlamsal açıdan şiirde kullanılan göstergeler incelendiğinde ise, şairin sevgiliye olan özlemini göstergeler aracılığıyla ve benzetme sanatından yararlanarak dile getirdiğini görmekteyiz. Edebi dili, günlük konuşma dilinden ayıran, okuyucuyu etkileyebilme, zihninde yeni çağrışımlara sebep olabilme çabası bu şiirde de kullanılan hem biçimsel hem de anlamsal yapılarla bir kez daha doğrulanmakta, göstergelere yüklenen anlamlarla ortaya konmaktadır.

Kaynakça

- Akerson, F. E. (2005). *Göstergebilime giriş*, Multilingual, İstanbul.
- Aksan, D. (2016). *Anlambilim, anlambilim konuları ve Türkçe'nin anlambilimi*. Ankara: Bilgi Yayınevi.
- Günay, D. & Parsa, A. F. (2012). *Görsel göstergebilim, İmgenin adlandırılması*. İstanbul: Es yayınları.
- Kılıç, V. (2009). *Anlambilime giriş*. İstanbul: Papatya Yayıncılık Eğitim.
- Güzel, E. (2012). Göstergebilimsel bir okuma denemesi: Solgun bir gül dokununca. *İdil Dergisi*, Cilt: 1, Sayı 2/ V:1, 30-47.
- Özek, F. (2001). *Cahit Sıtkı Tarancı'nun ölümden sonra adlı şiirinin dilbilimsel açıdan incelenmesi*. *Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, Cilt: 11 Sayı: 2, Sayfa: 147-164, Elazığ.
- http://www.karam.org.tr/Makaleler/464828102_008%20bahadir%20gunes.pdf
(19.06.2016) <http://www.tdk.gov.tr/index.php> (19.06.2016)